

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra ENE

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 299.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079185619840/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

„Er der nogen?“ sa jeg og stak Hovedet ud af Overdøren, som jeg havde taget Pinden fra.

Men ikke en Vind der rørte sig. Saa hasped jeg ogsaa Nederdøren op og dristed mig ud til Hushjørnet og skaalmed¹⁾ hen for mig, men ikke nogen Slags Lige der var at mærke hverken oppe eller nede.

Men noget kunde en jo nok vide, at det skulde ha at betyde.

Jeg havde endnu ikke næste Morgen faaet alle mine Klæder paa, da en Knægt river Døren op og raaber, som var der Ild fat:

„Mari, kom ned til Vandet i en Snarhed! Der er en, der har druknet sig i Søen!“

Mine Ben begyndte at ryste under mig. Og som jeg gik og stod, rendte jeg, imen jeg kunde ned over Bakkerne bag efter Drengen.

Et Stykke fra Land flød der et Mandslig i Vandskorpen, men han var dreven ind i nogle Flæg, saa ingen kunde se hans Ansigt.

„Aa, rend efter den Mand, der staar der omme ved Garnet,“ sa jeg til Knægten; „og lad ham endelig stræb at komme!“

Det vared da heller ikke ret længe, inden han var der.

Han vaded ud til Armhullerne og trak Liget i Land.

Milde Kors, det var Sander!

Han havde forandret sig meget i de mange Aar, men alligevel kunde jeg kjende ham.

Nu vidste jeg, hvad den her Kratten paa min Rude havde haft at betyde.

Nej, hvad Vorherre dog kan lægge paa os stakkels Mennesker!

Saaedan var det altsaa, en skulde se ham igjen efter saa mange Forventningens Aar.

Jeg maatte gribe for mig for ikke at falde om i min Sorg.* —

Da den gamle atter var bleven Herre over sine Taarer, fortsatte hun:

„Vi bar ham hjem til mig ad den Sti, hvor han saa mange Gange havde gaaet med Agnete, og lagde ham paa Bænken, mens vi løsned hans Klæder.

1) spejdede anstrængt.